

KRAKÓW Z E G L A D SPORTOWY

CENA 30 GR.

Nr 4 (597)

ŚRODA, DNIA 14 STYCZNIA 1931 ROKU

M ROK XI

Krokiew znów ożyła

Pierwszy konkurs skoków narciarskich wygrywa Br. Czech przed A. Szostakiem

Na Krokwi i u jej stóp zawrzało wreszcie życie. W niedzielę, 11 b. m. po raz pierwszy w tym sezonie SNPTT i Sokół urządziły konkurs skoków.

Pogoda, jakby na zamówienie. Śliczny dzień słoneczny. Przez dwa ostatnie dni i noc spadł świeży, skrzący śnieg. Mróz około 9 stopni, to też śnieg nośny, pierwszego gatunku.

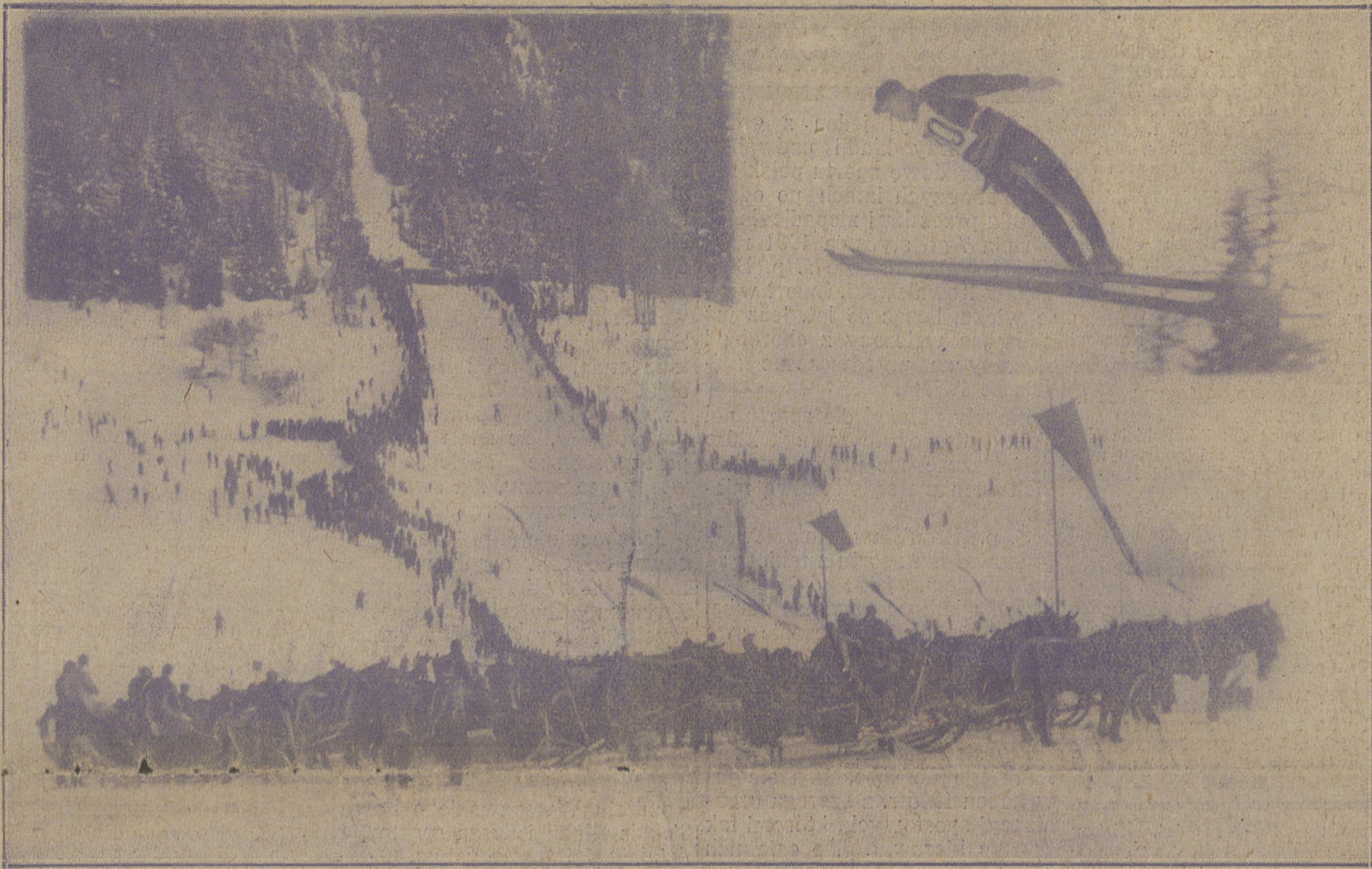
W próbnym skoku obowiązuje ostrożność. Z pierwszego rozbiegu — skoki krótkie. Długość skoków rzadko przekracza 30 metrów, nikt nie odważył się przeciągnąć czterdziestki.

Wreszcie rozpoczyna się sam konkurs. Pierwszy wylatuje Gawlikowski Władysław z Wisły. Ładuje. Megafoon rzuca we wsłuchane tłumy: „dwadzieścia cztery”. Po nim Dawidek Tadeusz — 30. Stopka Stach (Sok.) znów tylko 20.

— Eee! — przelatuje pomruk niezadowolenia.

Ale właśnie zgrabna czarna sylwetka od progu wylatuje jak strzała. Mietelski skacze efektywnie. „31 metrów” — rzuca megafoon. Wiślacy cieszą się. Zaraz jednak ruszają z Sokółki Marusarze. Jędrzek pierwszy z nich — 32 metry. Szybkuje pewnie i równo. Wysoko się wybija. Myszkowski Tadeusz z Sokola — osiąga sztywno 31 m. Drugi Sokół Mateja Piotr, przy sładzie przy lądowaniu 24 m. Schindler Piotr (Wisła) słabe wybicie — 22 m. Tak samo Zalotyński — 25.

— Maruszarz Jan! Sygnalizują z góry. Idzie odważnie, ale sztywno i zatracą sylwetkę — 31 m. Tyle też wyciąga — ładniej nieco, Łuszczek Izidor z

NOWA SKOCZNIA W DAVOS. NA LEWO TRIUMFATOR PIERWSZEGO KONKURSU SZWAJCAR KAUFMANN.

Wisły. Jarosz Józek — wiślak — 29, 5 m. Kolesar — 26. A wreszcie podrywa wszystkich: Bronisław Czech SNPTT, z wyśkandowaną dokładnie nazwą klubu. Wszyscy śledzą za znaną sylwetką faworyta. Na oko widać, że długość skoku osiąga czterdziestu. Styl i wybicie nagradzają rzesiste oklaski i brawa. Megafoon: „metrów 38”. Znow oklaski.

Trzebunia Stach z Wisły po Bronku wychodzi mizernie. Nie pewnie ładuje i szeroko wieszkuje narty. Słabo. Zato znow oklaski witają pewny skok mistrza Polski, startującego w mundurze 3 psp. Karola Szostaka. Skok 35 m. Dalej sypią się nazwiska, które same rzucają ciszę na widzów pod Krokwią:

— Rozmus Aleksander! Wisła. Długa sylwetka znanego skoczką chwije się nieco i skłania na prawą stronę. Senior wśród skoczków osiąga już tylko 30 metrów.

Po nim wylatuje Stach Marusarz. Trzeci już Marusarz. Je-

go skoki budzą zawsze posmak sensacji w tłumie. Tylko 35 m. Zagaduję go po wylądowaniu. — No, jakże się dziś skacze! — Śnieg dobry — odpowiada chętnie — tylko coś moje deski nie bardzo niosą. I starannie wyciera spód i dwa głębokie rowki.

Niskim wybiciem osiąga 35 m. Antek Szostak, stający po raz pierwszy tego roku na starcie. Znakomity biegacz, też Sokół Franek Mardula, niezłym wybiciem i pewnie robi 28. Ładuje jednak sztywno.

Ta sama dwudziestka staje ponownie do drugiej serii skoków. Tylko Serafin, który, jako fotograf był zajęty w czasie pierwszej serii — skacze dwa razy: 37 i 33, wysuwając się odwaga i siłą wybicia do grupy czołowych skoczków Sokola.

Gawlikowski z Wisły, który tak dobrze pokazał się na trasach biegów z wielką odwagą, prze do silnych szeregów zawodników do kombinacji. Drugi je-

go skok 29 m, nieopanowany jeszcze — zdradza zapal, pewnością i wytrwałość.

Stopka Stach, wywalil się przy lądowaniu. Dawidek (Sokół) równo i spokojnie robi 33 m.

Mietelski otwiera serie skoków ekstraklasy. Znakomitem wybiciem, prowadzeniem nart i ślicznym łukiem zdobywa 41 m. Myszkowski Tadeusz z Sokola nie może uchwycić wątku sztuki skoczka. Skoki jego długie i o silnym wybiciu, ale sztywne i jakby w drugiej połowie nieopanowane. Skrzyżował przed lądowaniem narty i cudem uniknął poważnego wypadku. Narta jedna przecież uległa, ścieląc drzazgamą zeskok. Mateja Piotr słabiułko. Wytrwał Jarosz Piotr z Wisły. Pewnie na małej skoczni rozwinąłby się w dobrego skoczką. Skok 32 m. Zalotyński 30 m. Też na małą skocznię!

Z pełną wiarą w przyszłość patrzymy zawsze na każdy nowy wyczyn Marusarzy. Janek,

który dotychczas nie zdradzał wielkiego zainteresowania Krokwią, nabrał w tym roku wielkiego rozmachu i brawury. 39 m. Łuszczek Izidor 32 m., Jarosz Józek — obaj z Wisły 31 m.

Łankosz Józek, junior — ma lec — 23 m. Kolesar Piotr 30. Dobry materiał na skocznię treningową.

Niebawem leci Bronek Czech. Ostatni skok w konkursie przyniesie pewnie ponad 40. Znakomitym stylem, wśród burzy oklasków zjeżdża — a za nim krzyczą: 45 m.

Ostatnie słowo będzie miał Marusarz Stach, bo Karol Szostak poprzestał na 33 m. Wylatuje jak ptak z klatki z całą siłą swego młodzieńczego lotu — Marusarz Stach. Ładując, chylił się nieco w tył. Chciał widocznie jeszcze dalej lądować. Metrów 47. Cisze oczekiwania przerywa burza oklasków.

Publiczność rozchodzi się powoli do domu. Mróz i cień pod Krokwią, a Zakopane kapie się w złotym słońcu. Konkurs sko-

ków kończy dopiero Antek Szostak, skokiem 44 m. Pewnie i ładnie. Mardula wreszcie 35 m.

Skaczą jeszcze poza konkursem Jędrzek Marusarz 44 m., Broniek przekroczył 50-ke — 52 m. Huk i oklaski powstrzymanego nazwiskiem tłumy. Młody Marusarz Piotr 47, ale Stach — przypieczętował niedzielne spotkanie na Krokwi — ostatnim skokiem na 53 m! Pojedynek Marusarz — Czech będzie trwał nadal w tym sezonie, przez całą jego długość.

Skończono wesoło, bo szczęśliwie, bez wypadku. Dobry omen.

Wyniki: Klasa I: 1) Bronisław Czech (SNPTT) nota 17,775 pkt., skoki 38 i 45 mtr., 2) Szostak Antoni (Sokół) 16,066 pkt., skoki 35 i 44 mtr., 3) Wład. Mietelski (Wisła) 15,875 pkt., skoki 31 i 41 mtr., 4) Szostak Karol (3 p. strz. podh.) 15,553 pkt., skoki 35 i 33 mtr.

Klasa II: 1) Serafin Roman (Sokół) 14,358 pkt., skoki 31 i 33 m., 2) Łuszczek Izidor (Wisła) 14,291 pkt., skoki 31 i 32 m., Mardula (Sokół) 14,066 pkt., skoki 31 i 35 mtr.

W klasie trzeciej triumfowali niepodzielnie bracia Marusarze, bijąc notami niektórych zawodników pierwszej i drugiej klasy: 1) Marusarz Stanisław (S. N. P. T. T.) nota 16,491 pkt., skoki 35 i 47 mtr. (najdłuższy skok w konkursie), drugie miejsce w ogólnej klasyfikacji, 2) Marusarz Andrzej (SNPTT) nota 15,241 p., skoki 33 i 36 mtr., szóste miejsce w ogólnej klasyfikacji, 3) Marusarz Jan (SNPTT), nota 14,88 pkt., skoki 31 i 39 mtr., siódme miejsce w ogólnej klasyfikacji.

HILDA HOLOVSKY fenomen łyżwiarstwa wiedeńskiego, na lodzie zakopiańskim.

ELMER TERTAK 12-letni wirtuoz jazdy szluczkowej na lodzie.

A. Z. S. II — POLONIA II 2:2. Gol! Polonia zdobyła wyrównującą bramkę na doskonałych rezerwach akademików warszawskich.

BOCHEŃKI NA DWORCU W WARSZAWIE przed wyjazdem do Krakowa. Na lewo Rafał Kratochwiła, jeszcze w mundurze wojskowym na prawo Baranowski.

SKRA — WARSZAWIANKA 5:2. Pierwszy mecz hokeja na lodzie o mistrzostwo warszawskiej klasy B. Gościący moment pod bramką robotników.

Nasza reprezentacja hokejowa

Wywiad z p. Osiecimskim o graczach polskich biorących udział w turnieju krynickim

Turniej międzynarodowy o mistrzostwo Krynicy zamknął pierwszy okres naszych przygotowań do mistrzostwa świata. Tu zdawali gracze egzamin z dorobku miesięcznej pracy w Katowicach i wartości nauk p. Farlowa.

By zdać sobie dokładnie sprawę z postępów hokeja polskiego, zwróciliśmy się do p. Osiecimskiego - Czapskiego, który zna hokej nasz nawskroś, przeżywał jego triumfy i klęski od czasów jego powstania i, jak nikt inny może, jest powołany do wypowiedzenia opinii.

— Jestem w tej chwili osobą zdalą stojącą od zarządu P. Z. H. L. — mówi na wstępie p. Osiecimski. — Kapitanem związkowym jest p. Tad. Kuchar i on był by najbardziej powołany do wypowiedzenia sądu o drużynie. Mogę wyrazić jedynie swe własne zdanie.

— Jak Pan sobie wyobraża szkielet reprezentacji po doświadczeniach krynickich? — pytamy.

— Stogowski w bramce, Adamowski, Kowalski w obronie, Sibiński, Tupalski, Krygier w ataku, oto moim zdaniem ideał drużyny polskiej.

— Sami starzy gracze — zwracam uwagę.

— Tak jest. Młodzi nie dorosli jeszcze, mimo wszystko, do klasy Adamowskich i Tupalskich. Powinniśmy stanąć na głowie i nakłonić Adamowskiego do zmiany swej decyzji. Jego technika i rutyna, nawet teraz, mimo braku treningu, są niezaprzeczalne. A parę tygodni pracy w Katowicach wyniosłoby go znowu na szczyty hokeistów Europy.

— Naturalnie, nie można go zmuszać do gry, zwłaszcza, że zdrowie jego podobno jest nie świetne. Adamowski w Katowicach byłby jednak niezastąpiony, nawet gdyby nie grywał. Oto p. Farlow jest osamotniony i niewykorzystany wskutek trudności językowych. P. Sachs tłumaczy opinie i uwagi p. Farlowa po lebkach, i nie orientuje się dostatecznie w wadze słów. Adamowski byłby idealnym łącznikiem między Farlowem i graczami i praca Farlowa, dopiero z Adamowskim przy boku wydałaby rezultaty.

— To też PZHL powinien z całą energią prosić Adamowskiego o przybycie do Katowic. Bez przesady losy Polski na mistrzostwach świata są w jego rękach.

— Drużynie polskiej brak jest obrony. Najlepszy i niezastąpiony, Kowalski — słusznie, czy niesłusznie, obrażony na P. Z. H. L., jest zdalą od Katowic. Podobno udało się jednak skłonić tego świetnego gracza do wzięcia udziału w obozie. Była by to dla drużyny polskiej zdobycz kapitalna, równie wielka, jak pozyskanie Adamowskiego.

— Kulej nie jest już dawnym Kulejem. Zachował wiele dawnych zalet, styl, technikę, ale

jest powolny; ma świetne momenty, ale naogół na jeden dobry mecz ma trzy złe. Ambicja i ofiarność, z jaką Kulej pracuje (stracił dobre parę kilogramów tłuszczu), kondycja poprawiająca się z dnia na dzień, pozwala przypuszczać, że owoych dobrych meczów będzie coraz więcej, ale uważam, że Sokołowski jest już teraz lepszy od niego. Postępy, jakie czyni ten młody gracz, są zdumiewające. Twardość w walce, szybkość, energia, nienaganna technika, już

teraz, stawiają go w pierwszym rzędzie hokeistów polskich. Austriacy uważali go za najlepszego Polaka. Farlow chwali go ogromnie. Przyszłość, jednym słowem, obrzynia.

Stogowski w nauce zrobił ogromne postępy. Nie rzuca się już na oślep, jest przytomny, energiczny, odważny. Co jednak najważniejsze, nauczył się on brać udział w grze. Jego podania na skrzydła na linie 20 mtr., są kapitalną zdobyczą z nauk Farlowa i pozwalają przenosić

ciężar gry momentalnie pod bramkę przeciwnika. Dobre postępy zrobił również Sachs.

Materski odznacza się kolosalną ambicją, jest dobry, ale za mały, za lekki (waży 55 klg.), to też nie jest zapora dla przeciwników, grających ciałem. Godlewski I może najlepiej opanował „body checking”, ale jest niepewny w podaniach i kombinacyjnie słaby.

Krygiera Farlow naogół chwali, jeździ on i strzela dobrze, a ostatnio zarzucił nawet swą

grę egoistyczną i nabrał smaku dla kombinacji. Ciekawe jest, że naogół gracze młodzi strzelają lepiej od starych. Tyczy się to zarówno Krygiera, jak i Tupalskiego, Sokołowski, Sibiński, Hemmerling są znacznie lepszymi „goalgetterami” od starej gwardii.

Tupalski jest lepszy, niż w roku zeszłym, choć nie osiągnął dawnej formy. Brak mu ciągle jeszcze kondycji i wytrzymałości, orientacja i rutyna przewyższa jednak wszystkich. Kolosal-

na jego zaleta jest to, że gra zawsze dobrze, na prawej, jak i na lewej stronie.

Sabiński jest kombinacyjnie dobry, fizycznie słaby, za szybko się rozrósł i nie skrzepł jeszcze. Ma tendencje egoistyczne.

Hemmerling jeździ dobrze i szybko, jest silny, dobrze dribluje. Gra jednak bez głowy.

Szenajch w r. ub. zapowiadał, że osiągnie najwyższy szczebel hokeja polskiego, zatriacił się jednak w swym rozwoju. Powinien sam potrenować w Warszawie, co mu dobrze zrobi. Na miejsce w reprezentacji liczyć nie może.

Godlewski II, Zimmer, Dubowski są cennymi jednostkami. Godlewski jest za miękki, Zimmer za mały, Dubowski za lekki (53 klg.). Świetnie zapowiada się Czyżowski z C. I. W. F., którego piłk. Krzyski obiecał zwołać do obozu. Jest on graczem „prawym”, których brak dotkliwie odczuwamy.

— Turniej w Krynicy wygrała Polska zupełnie zasłużenie — mówi dalej p. Osiecimski. — Wiedeń, ze swymi 3 reprezentacyjnymi graczami, ustępował nam wyraźnie; ataki polskie gościły ciągle pod jego bramką. Mam wrażenie, że reprezentacja Austrii będzie słabsza od teamu Wiednia, tak, jak Wiedeń był gorszy od Wiener E. V.

— Niezaszczytny wynik z Opawą tłumaczy lekceważeniem przeciwnika i nieprawdopodobnym pechem w strzałach, który prześladował Tupalskiego. Powinniśmy strzelić przynajmniej 4 bramki.

Z Węgrami grał team A. doskonale, wprowadzając w życie masę wskazówek taktycznych Farlowa (sposób współpracy obrony z atakiem). To też w trzeciej tercji zwłaszcza, przewaga Polski była miażdżąca.

— Nasze nadzieje na mistrzostwach? — pyta Pan. — To zależy od tego, kto przyjedzie. W każdym razie powinniśmy wyjść zwycięsko z naszej grupy. Austrija nie będzie zbyt silna. Cześć, to Małeczek; Pelka w bramce jest dziś słaby, Dorazil jako Niemiec, nie będzie zapewne chciał grać. Węgrzy postępów nie zrobili. Anglicy, bez kanadyjczyków nie będą zbyt groźni. Szwajcarja podobno nie przyjadzie. Francuzi, Włosi, Rumuni roli odegrać nie powinni.

— Pozostają Niemcy, Szwecja, U. S. A. i Kanada. Niemcy mają dwa fenomenalnych graczy Balla i Jaeneckego; od ich formy, chwilowo nie świetnej, zależy wszystko. Szwecja jest nie w formie. U. S. A. — to wielka niewiadoma.

— Możemy więc dojść do finału z Kanadą. I dopiero tu wynik nie pozostawia wątpliwości.

— Jak jednak mówiliśmy — powodzenie nasze zależy od dwu rzeczy: współpracy Adamowskiego z Farlowem i współdziałania Kowalskiego w treningach i reprezentacji. P. Z. H. L. musi to przeprowadzić.

HOKEIŚCI WĘGIERSCY Z B.K.E.

nie odegrali na mistrzostwach Krynicy poważniejszej roli, choć wywalczyli z teamem Wiednia zaszczytne remis.

CZOŁOWI GRACZE POLSCY

Drużyna „B.” (białe koszulki) i paru graczy „A.” (czarne koszulki), pozują w Krynicy fotografom.

Przygotowania klubów ligowych do uchwalenia reform na walnym zgromadzeniu 17 i 18 b.m.

Walne Zgromadzenie Ligi zbiera się w nadchodzącą sobotę i niedzielę na doroczne obrady. Tym razem zapowiadają się one dość spokojnie i nie można nigdzie dostrzec się owego podgorączkowego rozpalenia umysłów, jak za lat poprzednich. Objaw to bardzo dodatni, gdyż tylko w spokojnej atmosferze można przemyśliwać nad wprowadzeniem pożytecznych reform, a spokój i ład organizacyjny wśród pierwszych klubów działa też odpowiednio na mniejsze kluby, które nie mają już tak złych przykładów, jak w czasie pamiętnej „rewolucji” z października 1929 roku.

Na czoło wszystkich spraw wybija się kwestia systemu mistrzostw. Zarząd Ligi nie zgłosił w tej sprawie żadnego projektu, z inicjatywą wystąpiły natomiast dwa kluby Cracovia i Garbarnia. Oba domagają się zmniejszenia ilości klubów do 10-ciu, przyczem Cracovia proponuje rozgrywać mistrzostwa od 15 sierpnia do 30 listopada i od 15 marca do 30 VI.

Projekt zmniejszenia ilości klubów wymaga zgody dziewięciu klubów, co jest rzeczą niemal nieosiągalną, gdyż trudno przypuszczać, aby kluby znajdujące się w drugiej części tabeli aprobowały ten wniosek.

Projekt W. G. i D. przewiduje początek mistrzostw 15 marca, a koniec 22 listopada z pozostawie-

Definitywne terminy międzynarodowych spotkań polskiej reprezentacji bokserskiej ustalono następująco: w Warszawie 1.II Polska — Czechosłowacja, w Katowicach 16.II Polska — Austrija, w Poznaniu 8.III Polska — Węgry.

niem wolnych tylko dwu niedziel w lipcu. Długi czas trwania mistrzostw wynika z tego że P.Z.P.

N zabrał w tym roku sześć terminów co jest ilością zdaniem ligowców stanowczo za dużą.

W obliczu mistrzostw świata

Z okazji hokejowych mistrzostw świata w Krynicy (1 — 8 lutego) odbędzie się XVIII Kongres Międzynarodowej Ligi Hokeju na Lodzie (Ligue Internationale de Hockey sur Glace). Kongres obradować będzie dnia 31 stycznia o godz. 16-ej i 1-go lutego o godz. 10-ej w sali Domu Zdrojowego w Krynicy.

Porządek dzienny Kongresu zawiera m. inn. dwa wnioski polskie. Pierwszy z nich dąży do organizowania w przyszłości mistrzostw hokejowych świata i Europy wyłącznie w krajach, posiadających sztuczne tory lodowiarne; uzasadnienie wniosku wskazuje na olbrzymie przeszkody podczas mistrzostw w Chamoniix w 1930 roku, kiedy po długim oczekiwaniu na mroz trzeba było przenieść turniej na sztuczny tor w Berlinie.

Drugi wniosek polski proponuje, aby w latach kiedy odbywają się Olimpiady nie rozgrywano ani mistrzostw Europy, ani świata. P.Z.H.L. wchodzi tutaj z założeniami, że urządzenie dwu tak wielkich imprez spowodowałoby rozstrzelanie zainteresowania publiczności i graczy, czyli doprowadziłoby do objawów wysoce niepożądanych.

Pozatem porządek obrad przewiduje pewną zmianę reguł gry: oto zarząd LIHG proponuje, aby w trzeciej tercji drużyny zmieniały pola po 7½ minutach gry, ponieważ, według dotychczasowego systemu, dwie tercje grały na tej samej części boiska.

czasami stwarzało niesprawiedliwe uprzywilejowanie jednej drużyny.

Z pośród spraw formalnych, które wejdą pod obrady kongresu krynickiego, wymieniamy: wybór przewodniczącego i wiceprzewodniczących, ustalenie miejsca mistrzostw w 1932 roku (Los Angeles?), uzgodnienie listy sędziów międzynarodowych i t. d.

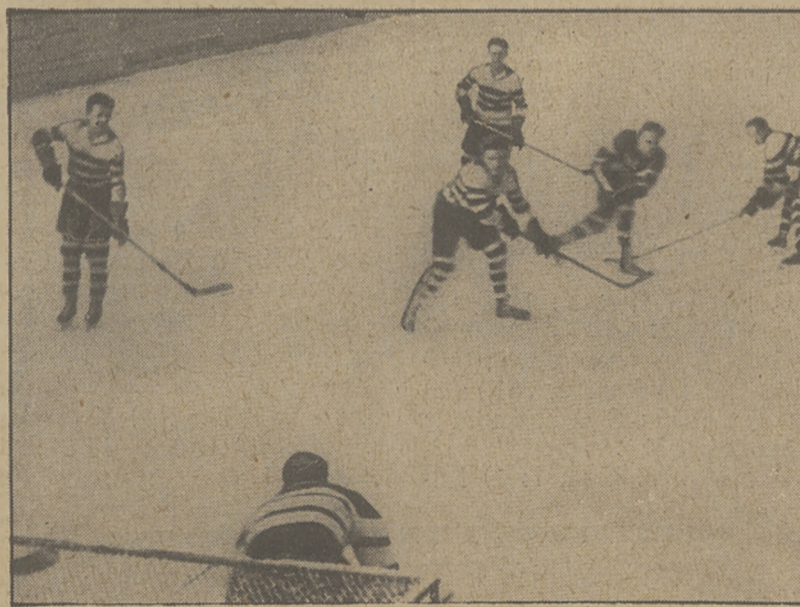
Kapitan związkowy P. Z. H. L., inż. Tadeusz Kuchar, bawił w Krynicy na turnieju hokejowym i odbył szereg konferencji z trenerem p. Farlowem, kierownikiem obozu kot. Keymanem i p. Osiecimskim-Czapskim. Wylimnowano ostatecznie do grupy treningowej następujących graczy: Stogowski, Sachs, Kulej, Sokołowski, Materski, Godlewski I, Krygier, Tupalski, Sibiński, Szenajch, Godlewski II, Dubowski, Zimmer, Hemmerling, Weisberg. Po tygodniu nastąpi wybór 12 graczy reprezentacyjnych.

Program treningu, opracowany przez p. Farlowa, został akceptowany przez p. Kuchara. Postanowiono również uprosić p. Adamowskiego o współpracę z p. Farlowem.

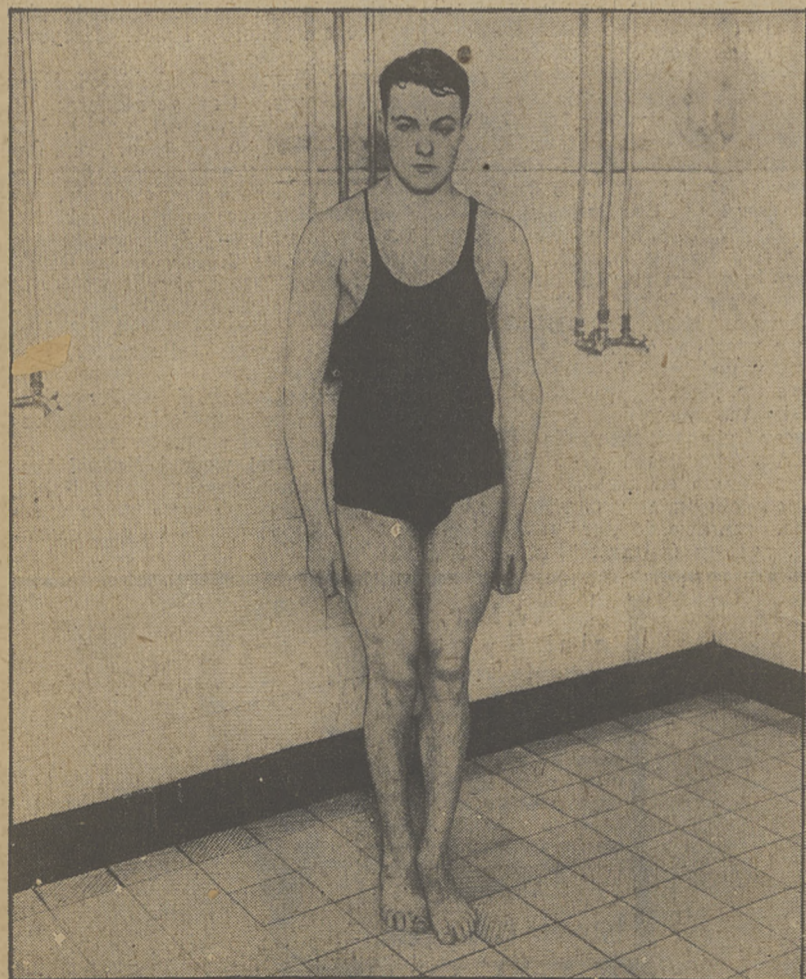
Wszyscy gracze muszą przebywać w Katowicach.

Drużyna Polska wyjeżdża do Smokowca na międzynarodowy turniej hokejowy w dn. 15 — 18 stycznia, w którym wezmą nadto udział reprezentacje Austrii, Czechosłowacji i Węgier.

Wzrost u Smokowca drużyna polska uda się do Krynicy, gdzie będzie trenować aż do mistrzostw świata.

KRYGIER STRZELA BRAMKE dla teamu A. polskiemu teamowi B.

KAZIMIERZ BOCHENSKI

zawoję zdjęcie świetnego pływaka po triumfach na pływaniach w Stambule.

MAKS STOLAROW

naśladował nam swe zdjęcie ze Szkoły Podchorążych we Włodzimierzku Wolskim. Jak widać, humor mistrzowski Polski dopisuje.

kakao owsiane herbatniki

e. wedel

Gdańsk, Lwów, Warszawa, Łódź i Poznań pod znakiem krążka i kija hokejowego

Hokeiści Gedanji. prowadzeni wytrawną i doświadczoną ręką Tupalskiego, rozegrali pierwsze zawody z najbliższą drużyną lokalną Danziger Hockey-Klub. W pierwszej tercji Tupalski przeprowadza szereg błyskawicznych wypadów, strzelając 5 bramek. Przeciwnik mimo wysiłków jest bezradny wobec ambitnej gry całego zespołu Gedanji. W drugiej części Tupalski wysyła w bój swoich kolegów, stwarzając im dogodną sytuację do strzału. Ejman, Ciechanowski i Tupalski uzyskują po bramce. Ostatni kwadrans gry wykazuje w dalszym ciągu stałą przewagę Gedanji, przypiętowaną dwiema bramkami Tupalskiego i jedną Sauntera.

W roli sędziego wystąpił p. Adamoweki. W Gedanji obok Tupalskiego nie złe reprezentowali się Ejman, Kowalski z TKS i Ciechanowski.

Warunkiem zdobycia pucharu Lechii, honorowanego przez urzędników Banku Gospodarstwa Krajowego, jest bezpośre przebieg, względnie sumarycznie czterokrotne zwycięstwo. Pierwszy turniej rozegrany przed dwoma laty zakończył się zwycięstwem fundatorki. W roku ubiegłym turniej nie doszedł do skutku, a obecnie toczy się przy udziale Pogoni, Czarnych, Ukrainy i Hasmoniei.

Ukraina — Hasmonia 4:0 (1:0, 1:0, 2:0). Pierwszy mecz w turnieju rozegrano w środę. Zwycięstwo Ukrainy było o tyle zasłużone, że miała ona w pierwszym, a w szczególności drugim terciale znaczną przewagę. W ostatnim etapie gra była już bardziej wyrównana. Zwycięscy przewyższali przeciwnika przedewszystkiem siłą fizyczną. Wyróżnił się wśród nich Trusz, zdobywca wszystkich bramek. Jaśniejszymi punktami w Hasmoniei są Schenker i „Wariki” oraz bramkarz Packard. Sędziował p. Strzelecki.

Pogoń — Czarni 5:1 (2:0, 3:1, 0:0). Pogoń: Wanczycki, Maurer, Fick, Sabiński, Jajowy, Kuchar, Czesławski, Kowalski. Czarni: Fronczak (Łaskowski), Malerski, Kasprzak II, Troicki, Roszkiewicz, Jajowy II, Wieleżyński. Tempo gry w dwóch pierwszych tercjach było bardzo dobre, w trzeciej części ulawniano się już lekkie przemoczenie. Zwycięstwo Pogoni za wysokie — dzięki słabej grze bramkarza Czarnych Fronczaka, który odstąpiwszy miejsce Łaskowskiemu czuł się w odwartym polu znacznie lepiej. Najlepszym graczem na boisku był znów Maurer, zdobywca trzech bramek. Dwie inne zdobył Kuchar i Sabiński. Miłą niespodzianką swym licznym zwoleńcom okazał niezmiordowany Kuchar, który osiągnął dobrą formę, mimo schorzałej ręki. U

Czarnych na pierwszy plan wybił się bezspornie Troicki, fizycznie dobrze rozwinięty, technicznie wcale zaawansowany. Honorowy punkt zdobył Jajowy przy stanie 0:5. Zasługuje na uwagę wynik bezbramkowy trzeciej tercji. Sędzia p. Marmot.

Lechia — Ukraina 1:0 (1:0, 0:0, 0:0). Zawody powyższe przyniosły w pierwszej części obustronnie wcale ładną grę, w której Lechia miała jednak przewagę uwidocznoną też bramką zdobyta przez Jägermanna po ładnej akcji i podaniu Jamellego. W drugim i trzecim terciale, gra była już mniej ciekawa,

szczególnie przy końcu uwidoczniało się silne przemoczenie graczy, tembardziej, że lód pokryty śniegiem utrudniał znacznie zadanie. Sędziował p. W. Kuchar.

Wskutek wycofania się Orlecia z rozgrywek hokejowych o mistrzostwo warszawskiej klasy B, W. O. Z. H. L. postanowił zmienić system rozgrywek o mistrzostwo. Kluby Warszawianka, Skra, Marymont i Z. A. S. S. zostały połączone w jedną grupę, a do drugiej zaliczono rezerwy klasy A: AZS II, Lechia II i Polonia II. Mistrzostwa rozegra-

ne zostaną tylko w jednej rundzie, a następnie mistrz pierwszej grupy rozegra decydujący mecz o mistrzostwo okręgu i wejście do klasy A. z mistrzem podokręgu łódzkiego. Rozgrywki rozpoczęły się w ubiegłą niedzielę. Wyniki pierwszych spotkań były następujące. Na boisku Polonii Marymont odniósł zdecydowane i zasłużone zwycięstwo nad początkującą drużyną ZASS-u 5:1 (2:0, 1:1, 2:0). Bezapelacyjna przewaga drużyny robotniczej zaznaczyła się przez cały czas, a owocem tej przewagi były punkty strzelone przez Glowackiego, Przeorowskiego (po dwie) i

Skultetiego. Honorową bramkę dla pokonanych zdobył środkowy napastnik bez winy bramkarza Marymontu. U zwycięzców wyróżnił się pracowitością i ambicją Skultety. Zawody prowadził p. Lalewicz.

Pierwszy występ drużyny Warszawianki zastopionej — jak wiadomo — graczami rozwiązanej Orlecia (dawniej Nawiślanka), zakończył się porażką ze Skra 2:5 (1:1, 0:2, 1:2). Warszawianka walczyła zacięcie w pierwszej fazie gry, broniła się dzielnie w trzeciej tercji, ale załamała się w drugiej. U zwycięzców najlepszy w ataku był

Blażalek II, który sam strzelił cztery bramki; piąta była dziełem Smosarskiego I. Dla Warszawianki bramki zdobyli: Metternick i Jędrzejewski (po jednej). Sędziował p. Czapliski b. do brzo.

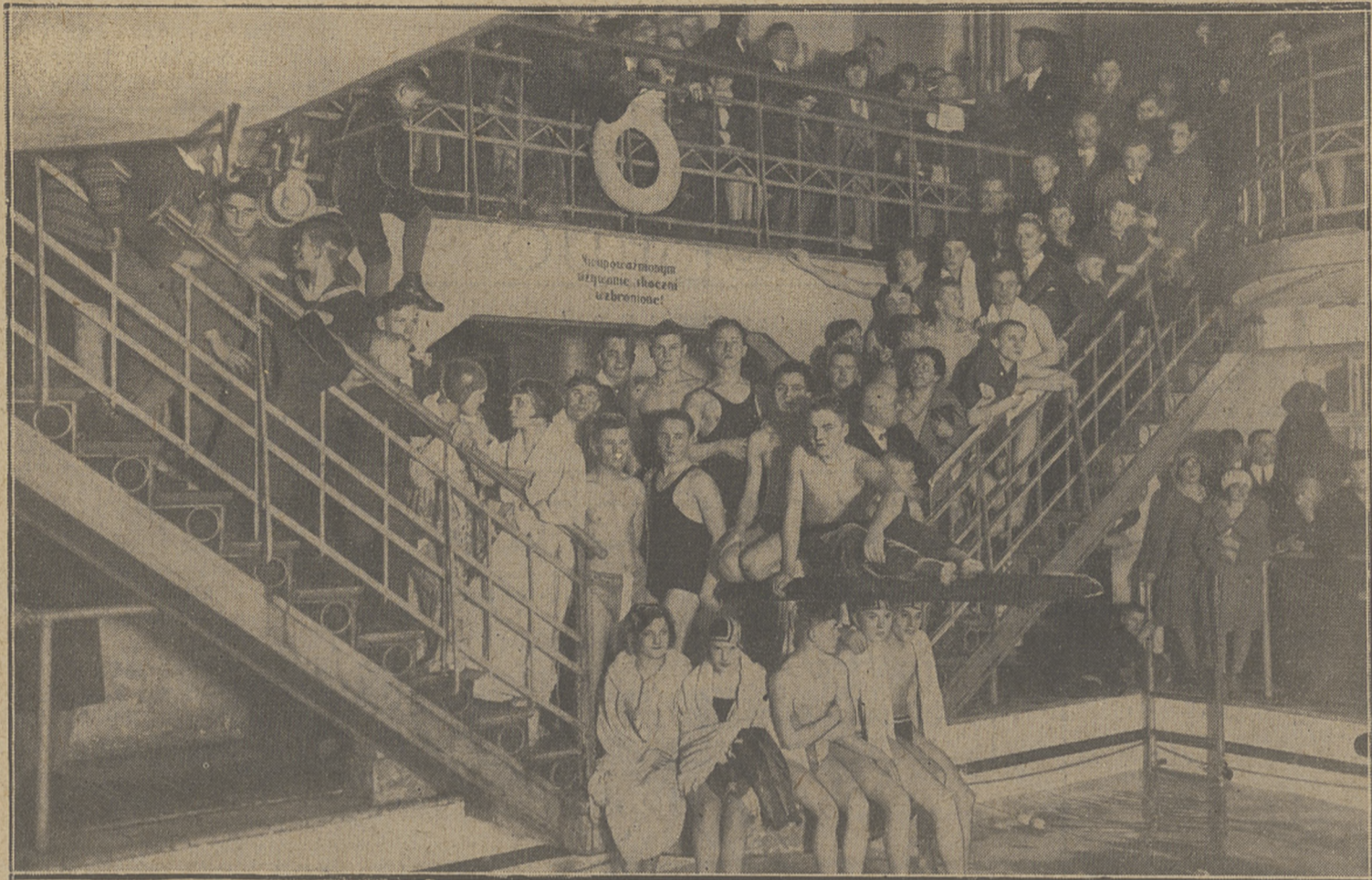
Trzecie spotkanie o mistrzostwo, rozegrane pomiędzy rezerwami Polonii i AZS przyniosło bardzo zaszczytny dla Polonii wynik remisowy 2:2 (0:1, 2:0, 0:1). Obie bramki dla Polonii strzelił Odrował; dla akademików, najlepszy na boisku — Werner i Lewoskrzydłowy. Sędziował wzorowo p. Zebrowski.

Zarząd Agrykolei uruchomił w ubiegłą niedzielę w parku 4 torów saneczkowe, 2 ślizgawki, boisko hokejowe, oraz teren narciarskie. Na nowym boisku hokejowym rozegrany został pierwszy mecz hokejowy pomiędzy drużynami Gimn. im. Czackiego i Gimn. im. Zamiatki.

Dalsze mecze hokejowe o mistrzostwo okręgu łódzkiego odbyły się w niedzielę w parku 4 torów saneczkowe. Lód był tym razem w doskonałym stanie, warunki atmosferyczne — wspaniałe, to też na placu w Helenowie zebrano się około 700 widzów. „Derby” hokejowe ŁKS — Union zakończyły się zasłużonym zwycięstwem pierwszych w stosunku 2:0 (0:0, 1:0, 1:0). ŁKS wystąpił w pełnym składzie i przedstawia się wcale dobrze. Wszecstronny Król, zdobył obie bramki i był duszą drużyny. Na słowa uznania zasłużyli sobie jeszcze Frenzel i Chelmiecki. Union zaprezentował się słabo. Brak Stecki i doskonałego Próchniewicza daje się drużynie we znaki. Najlepszym graczem w drużynie jest Glicenstein, który nie ma z kim grać. Dobre momenty miał Werner. Mecz cały przeszedł pod znakiem przewagi zwycięscy. Sędziował dobrze p. Zarzycki z Warszawy.

Drugi mecz Triumf — Kadimach zakończył się wynikiem 10:0 (3:0, 4:0, 3:0). Triumf miłe rozczarował. Jest to jego drugi mecz w życiu. W tabeli prowadzi L. K. S. przed Unionem.

Hokej na lodzie w Poznaniu: AZS — Lechia 6:0 (2:0, 2:0, 2:0). Pierwsze w tym roku a zarazem rewanżowe za wody zakończyły się ponownie zasłużonym zwycięstwem AZS-u, który wystąpił w niekompletnym składzie, bo bez Zielińskiego i Ludwiczaka, przebywającym w obozie treningowym w Katowicach, z Muszyńskim w bramce zamiast Langego. Gra upłynęła pod znakiem zdecydowanej przewagi Akademików, dla których wszystkie bramki, po 2 w każdej tercji strzelił dosko nale usposobiony Warmiński. Warunki terenowe dobre. Sędzia p. Piotrowski. Widzów ponad 100 osób.

ZAWODY PŁYWACKIE W SIEMIANOWICACH
Grupa uczestników i gości w krytej pływalni śląskiej.

W pływalni Y.M.C.A. krakowskiej Pojedynek Medrycki -- Bocheński wygrywa Polak

Międzynarodowe zawody pływackie, zorganizowane przez Cracovię z polecenia PZP, były imprezą nadzwyczaj udaną, tak pod względem wartości uzyskanych wyników, jak i liczebności startujących.

Zawody te otworzyły oficjalnie zimowy sezon pływacki Krakowa i wykazały, że pływacy śląscy i warszawscy skórzystali z basenów zimowych. Forma Matysiaka, postępy Karpińskiego i Baranowskiego świadczą o tem dosadnie. Start pływaków grodu podwańskiego nie był zbyt udany, ale przypisać to należy brakowi treningu Cracovii, która dopiero rozpoczęła zimową zaprawę w basenie.

Atrakcją zawodów stanowiły konkurencje, w których wzięli udział goście z Czechosłowacji, oraz mistrz Bocheński. Na pierwszy plan wysunęło się 100 m. stylem dowolnym. Medrycki zyskuje na starcie pół metra, ale Bocheński dogania od pierwszego nawrotu i idą dalej równo. Finisz przynosi Polakowi zwycięstwo o pół metra przed Czechem w czasie 1:04.2. Medrycki osiąga 1:04.8.

Drugim punktem konkurencji międzynarodowej był wyścig 200 m. stylem dowolnym. Bocheński oszczędza się do sztafety i nie płynie. Kot trzyma się blisko Antosa do 160 m., potem

ulega świetnemu finiszowi Czech. Czas Antosa 2:38. Kota 2:45.6.

Spotkanie dwu Czechów w wyścigu 100 mtr. na znak, wskutek nieobecności mistrza Polskiego

Karliczka, robiło wrażenie zgóry ułożonego. Antos, mistrz Czechosłowacji na ostatnim nawrocie zatrzymuje się, iakgdyby umyślnie oddając rodakowi 3 metry i jako drugi dopływa w

czasie 1:26. Medrycki osiada 1:21. Rewelacyjnie wypadł start ślązaka Frania, którego czas 1:31 jest dobry. Baranowski (1:34) płynął poprawnym cwałem.

Najwięcej emocyj przyniósł pojedynek sztafet 4x200 m. st. dowol. A. Z. S. i kombinowanej. Na pierwszej zmianie Karpiński (AZS) bije o dłoń Sienkowskiego (kombin.). Litwin (Crac.) płynie jako trzeci. Antos (komb.) nadrabia 15 m. na Makowskim (AZS). Cracovia płynie dalej jako trzecia — Bober (komb.) traci z Matysiakiem handicap, jaki posiadała sztafeta i przychodzi o dwa metry przed nim. Bocheński, startując ma do wyrównania, 3 m. Dogania on Medryckiego na 50 m. i wspaniałym finiszem wśród niebawalego entuzjazmu widowni przychodzi o 6 m. przed kombinowaną. W sztafecie Bocheński na 200 m. uzyskał wynik 2:27.4.

Czas sztafety AZS 11:14.6 jest nowym rekordem polskim. Na zakończenie zawodów odbyły się skoki popisowe, w których brali udział z powodzeniem — doskonała Klausówna, dalej Sienkowski, Reguła i Ziaja, którzy wykonali repertuar bogaty, o wielkiej skali trudności skoków (aerbachy, świdry, śrub, sauta).

Publiczności 500 osób.

- Wyniki szczegółowe:** 100 mtr. st. dowol. p. m. 1) Ralszewska 1:29.9, 2) Jarkuliszówna 1:41.8; 3) Plaskudówna 1:53.1. 100 mtr. st. dowol. 1) Bocheński 1:04.2; 2) Medrycki 1:04.8. II kl. 1) Matysiak 1:11.2; 2) Rombert 1:12; 3) Bober 1:15.1; 4) Walter 1:16.4. II kl. 1) Płaneta 1:18.1; 2) Matysiak 1:21.2; 3) Karpiński 1:21.4; 4) Korczyński 1:25.4. III kl. 1) Naejar 1:25.4; 2) Wędras 1:26.4; 3) Nowicki 1:28.8. 50 mtr. st. dow. Łapiński 40 s. 100 mtr. dowolny: 1) Medrycki 1:21; 2) Antos 1:26; 3) Frania 1:31; 4) Baranowski 1:34. 200 mtr. st. dow.: 1) Antos 2:38; 2) Kot 2:45.6, 200 mtr. st. klas.: 1) Kapulek 3:15.4; 2) Madanowicz 3:18.9; 3) Wiedera 3:35.7. Sztafeta 5 x 50 mtr.: 1) Cracovia 3:06.8; 2) Wolska 3:10.5; sztafeta 4 x 200 mtr.: 1) AZS 11:14.6; 2) team kombinowany 11:27.6; 3) Cracovia 11:45.8.

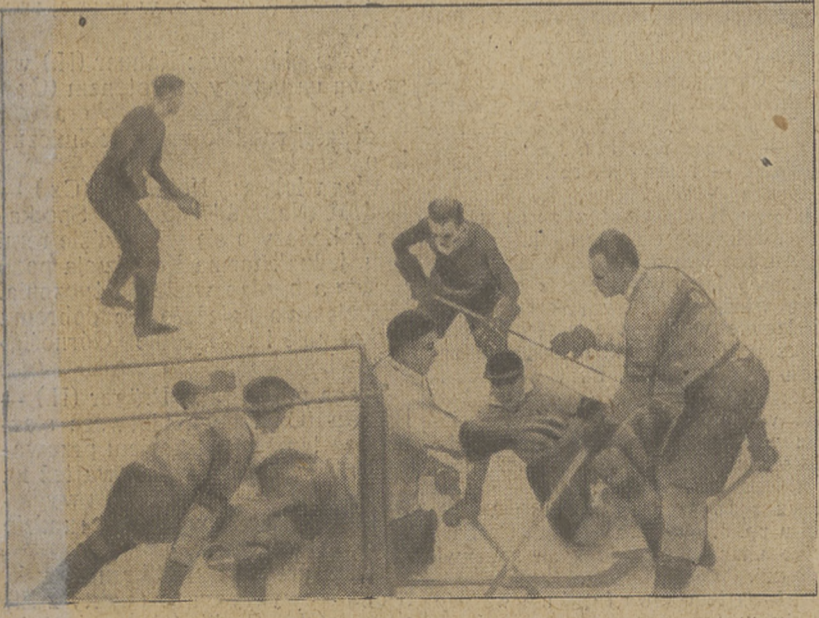
POLACY NA LODZIE KATOWICKIM
Para Theuer, Rudzińska ustępowała znacznie rywalizacji zagranicznej, wykonała jednak swój program poprawnie

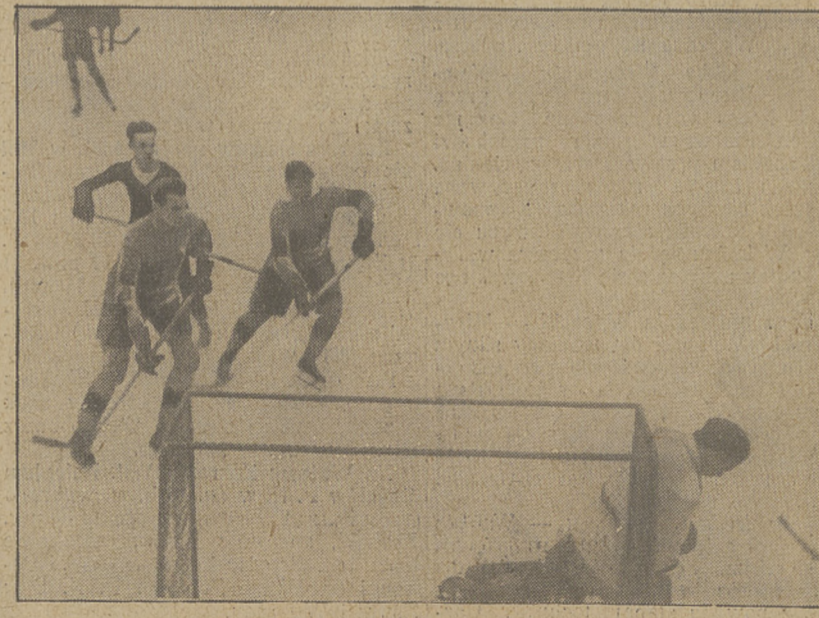
De NEEF z synem po zwycięstwie w „six days” w Brukseli.

CHARLIER partner de Neeffa przyjmuje gratulacje po triumfie brukselskim.

TEAM A. — B. K. E. 3:0.
Ostatni mecz turnieju krynickiego: Zamęt pod bramką budapeszteńską.

DECYDUJĄCE ZWYCIĘSTWO POLAKÓW
Team A. bije Węgrów 3:0. Moment pod bramką B.K.E.

Prenumerata kwartalna zł. 7. Cena ogłoszeń: za wiersz wysokość 1 m/m. szerokości szpalty red. w tekście zł. 0.80, poza tekstem zł. 0.40.

Redakcja: Administracja i Drukarnia „Prasa Polska”, S. A., Warszawa, Marszałkowska 315/7. Centrala: Tel. „Prasa Polska” Nr. 8 — 02 — 40. — Konto w P. K. O. Nr. 131-20. Filje: Marszałkowska 118, tel. 693-97, Jasna 10, tel. 693-72. Redaktor przyjmuje we wtorki, czwartki i piątki od 12 — 2.

Redaktor naczelny: KAZIMIERZ WIERZYŃSKI

Redaktor odpowiedzialny: MARIAN STRZELECKI